

!!! :STŘED: Váš oblíbený studentský časopis :STŘED: !!!

Vánoční číslo s dárkem!

V prosincovém čísle se dočtete:

- POSLEDNÍ rozhovor s pí. Konopíkovou
- Budou se dít změny v týmu vychovatelek
- Čtenáři píší
- Vánoce na třech kontinentech — jak to vypadá jinde?
- :STŘED: offroad Audi Q7
- Výsledek stavění sněhuláků
- :STŘED: zbraně - kulobrok
  - :STŘED: profil — Eva Hovorková

**Veselé vánoce a mnoho úspěchů v
nastávajícím roce 2009!**

Slovo šéfredaktora

Vážení,

je tu doba Vánoc. Doba klidu, míru, také doba hromady cukrovinek a jiných jídel, doba dárků či doba společných rodinných akcí.

I v této době jsme ovšem otiskli kritiku našeho časopisu. A rádi. Kritika je potřeba a pokud je pokládána normální slušnou formou, rádi se budeme jednotlivými body zabývat. Rádi na ni také odpovíme.

Prosincové číslo zde máte o týden dříve, tak snad najdete nějakou chvilku v předvánočním shonu a číslo si přečtete celé, jako každý měsíc. Toto číslo je také zvláštní dárkem, který jste všichni obdrželi. Je to jen taková drobnost pro čtenáře, které zajímá, co se kolem nich děje a kteří si každý měsíc jdou rádi :STŘED: koupit.

Za celou redakci Vám přeji příjemné prožití vánočních svátků, bohatého Ježíška a spoustu úspěchů v nadcházejícím roce 2009.

Stanislav Kubín
Šéfredaktor

Obsah

Obsah

Slovo šéfredaktora	2
Čtyři otázky na Janu Konopíkovou,	
Budou se dít změny v týmu vychovatelek	3
:STŘED: zábava	4
Proč jsem kandidoval do školské rady,	
Kritika ano, ale... Dezinfekce školního časopisu	5-6
Vánoce na třech kontinentech	7-8
Školní společný lov, Výsledek stavění sněhuláků	9
:STŘED: profil I. - Eva Hovorková	10
CHKO Křivoklátsko, Kino SLŠ oslavilo úspěch	11-12
:STŘED: OFFROAD - Audi Q7 V12 TDI	13
Stránka z přírody	14
:STŘED: karate	15-16
Zbraně	17
Intr včera, dnes a zítra; Zaostřeno na jídelnu 3	18
Povídka na parkovišti	19
Ftip na konec, příští číslo	20

Redakční rada se skládá:

- Stanislav Kubín – šéfredaktor
- Jakub Kovařík – zástupce šéfredaktora
- Aleš Kosík – redaktor
- Tomáš Flašar – redaktor
- Marie Rösnerová - redaktorka

Čtyři otázky pro Janu Konopíkovou

-SK-:K poslednímu dni tohoto roku skládáte svou funkci. Už je jasné, kdo Vás nahradí?

Konopíková: Ano, oficiálně byla panem ředitelem oslovena paní Hovorková, která funkci přijala.

-SK-:Kdo do týmu vychovatelek přibude?

Konopíková: Přibude vychovatel, který působil jako mistr na učilišti v Perninku.

-SK-:Jaké třídy ho budou mít?

Konopíková: To už je na paní Hovorkové. Podle mého názoru by ho mohli dostat učňové, se kterými jsou docela problémy a možná 2.A, kterou by zdědil po paní Hovorkové. 4.A by si paní Hovorková mohla nechat, ale je to jen můj názor.

-SK-:Jak oslavíte první důchodové Vánoce?

Konopíková: Doma, s rodinou v klidu a v pohodě.

Paní Konopíkové přejeme příjemnou procházku budoucím životem, hlavně hodně zdraví a štěstí!

Budou se dít změny v týmu vychovatelek

Blížící se konec kalendářního roku s sebou nese spoustu změn. Paní Konopíková skládá svou funkci hlavní vychovatelky k 31.12.2008 a od 1.1.2009 bude nahrazena paní Hovorkovou.

„Paní Hovorková dostala od pana ředitele nabídku na tuto funkci, kterou přijala.“ řekla pí. Konopíková.

Paní Hovorková žádné zásadní změny nejspíše nechystá. Jedinou podstatnou změnou bude nástup nového vychovatele. Ten působil jako mistr na Abertamském učilišti.

„Jsem ráda, že to bude chlap, protože ten na většinu kluků bude platit daleko více než my, ženy.“ dodala paní Hovorková.

Nový vychovatel „zdědí“ po Evě Hovorkové 2.A a všechny učně, které doposud měla slečna Bízková. 4.A si nechá i nadále paní Hovorková, která s nimi chce tento školní rok zakončit.

„Teď zrovna plánujeme maturák a spoustu dalších věcí. Mám je od prváku a chci je dovést až k maturitě.“ nechala se slyšet.

Hned v lednovém čísle Vám nového vychovatele >>proklepneme<<!

-SK-

:STŘED: zábava

6				3				
	9				7	2	3	8
	1				9			
	6	1			4			9
				2				
5			6			1	7	
			3				8	
8	4	9	7				1	
				4				7

Správná řešení
noste do redakce
(p.č.79) do
19.12.2008

Vítězem minulého sudoku se stává **Antonín Plucar** a získává sladkou odměnu.

Blahopřejeme!

Správný trojúhelník

Brání se žák u tabule: „Vždyť jsem ten trojúhelník ABCD narýsoval správně!”

Nerespektování hodin

Přichází a odchází si z vyučování, kdy chce s odůvodněním, že už není v pastáku.

Rozbité dveře

Bez dovolení rozbil dveře.

Pravidelný hřích

Pravidelně chodí do školy nepravidelně.

Nadměrná aktivita

Při zkoušení počmáral celou tabulí.

Kuřák

Kouří trávu a jetel!

Holubník

Váš syn si ze školy dělá holubník. Doufám, že nakradený materiál nahradíte!

-SK-

:STŘED: čtenáři píší

Proč jsem kandidoval do školské rady

Jak všichni jistě víte, na škole existuje školská rada. Měli-by v ní být zástupci studentů. Domnívám se, že žák zná lépe situaci než rodič. I proto jsem kandidoval. Především díky podpoře spolužáků ze 4.A (ale i jiných ročníků), za což jim velice děkuji. Veškeré připomínky a náměty do školské rady mi klidně řekněte. Bydlím na pokoji číslo 82. Zasedání se koná 8.12., 2008. Budu informovat.

S pozdravem Váš zástupce Ondřej Fudaly

25.11.2008

Kritika ano, ale....

Při čtení vašeho časopisu mě udivuje spousta negativních a někdy až ostře kritických názorů. Víím, není to problém jen vás, ale většiny našich médií, která jsou dnes bohužel v rukou zahraničních firem. Když si otevřu noviny třeba 30 let staré nebo se podívám na čas. filmový týdeník (50 let zpět), z 90% srší pozitivními informacemi a optimismem. I dnes je přece spousta věcí kolem nás optimistických! Kupodivu se jich pár najde i na naší škole. Pan Tomášek mi před časem řekl: „Nestačí jenom kritizovat, je třeba i něco dělat!“ Co děláte kromě kritiky vy? Přispějte nejen slovy, ale hlavně činy ke zlepšení současné situace. Já např. kandidoval do školské rady.

Karel Havlíček Borovský, jeden z nejlepších synů naší vlasti, si už v 19. stol. posteskl: „Kdy už nám konečně to vlastenectví přejde z huby do ruky?“

Nejen bořit, ale především BUDO VAT se musí!!!

Dezinfekce školního časopisu

Po přečtení listopadového čísla už nemůžeme mlčet. Co se v něm dozvídáme a chování některých „redaktorů“ vede k zamyšlení. Ale o tom jindy a jinde.

K článkům o školní jídelně:

- 1) „Ne že bych nestál za svým názorem, ale myslím, si, že když někomu řeknu, aby tohle nepsal, tak to tam snad nenapíše ‚ne?!‘“ - Ondřej Fudaly (4.A)
- 2) K anketě o školní jídelně: „Zajímalo by mě, kdy proběhla, koho se ptali a jaké byly výsledky.“
Ondřej Fudaly

„Na tomto místě se také musím vyjádřit - já si myslím, že většině lidí chutnají spíše polotovary. Jak říkám: je to o lidech - změnila se vedoucí à nastala změna , logicky změna kuchařek a zase změna

!!! :STŘED: Váš oblíbený studentský časopis :STŘED: !!!

k lepšímu .“(OF)

- 3) K Hubertské zábavě: Děkujeme za pochvalný článek. Ale! Dražili jsme laň jelena evropského - ta byla přímo určená k dražbě!!! Jelena siku vyhrála pí. Konopíková a věnovala nám ho, za což ještě jednou děkujeme, byl vydražen. Takže jsme nedražili žádné zbytky tomboly .... A že by se nikdo nepopral...
- 4) K článku o domovní radě: cituji: „Chyběli snad jen prváci a čtvrtáci.“ Marcela Kotálová snad není čtvrták?

Závěrem bych rád, aby si autoři pro příště zjišťovali přesné informace

P.S.: Nemuseli by také spoustu věcí tak nafukovat (zveličovat, dělat zbytečné aféry). Nějaké změny také nastaly, za ty roky co tu jsem, jsem nezažil tolik udavačů. Co je vede k tomu, aby znepříjemňovali život nejen studentů, ale i některých zaměstnanců?

Vážení,

To, co tady předvádějí někteří studenti, je přímo nehorázné. O to nehoráznější je, když studenti formátu Ondřeje Fudalyho se dostávají na pozice typu školská rada. Proč by se tam také nedostal, když nebylo z čeho vybírat, že?

Takže za prvé - rozjeli jsme projekt, o který se pokoušela spousta generací. Určitě si na to pamatuješ i ty, Ondro, když jsi se jako student 2.A spolupodílel na prvním (a také posledním) čísle Žlutického lesáka. Na rozdíl od vás jsme dokázali tento projekt prosadit a časopis vydávat ve stále větším nákladu. A to ty nemůžeš překousnout. Právě tímto - tvorbou časopisu - se spolupodílíme na kulturním dění zde na škole. Ať chceš nebo ne, je to tak. Takže na to tvé: „Já například kandidoval do školské rady“ odpovídám: „Já jsem dal dohromady kolektiv suprových lidí, kterým se chce tvořit a kteří (na rozdíl od tebe) každý měsíc něco vydají.“ Smutné, že ano! Kdyby tu :STŘED: nebyl, neměl bys ani kam psát články. Vidíš... Dále otvíráme čtvrté kino, které se rozjelo také díky snaživosti redakce. Někdo si řekne, že je to jednoduché. Vzít projektor, bedny a notebook a už si to štrádujem. Jenže se muselo vyřešit takové množství technických problémů, že nejedem člověk při organizaci Kina SLŠ odpadl.

Reakce na dezinfekci (...)

Ano, je to o tom, že si nestojíš za svým názorem. Nyní si lhal - je to zaznamenáno a jsou svědci na to, že si před vydáním viděl, co bude ve druhém čísle uvedeno. Myslím si, že by ses měl v dalším čísle omluvit za matení čtenářů. Jak říkáš ty, příště si ověřuj informaci! Nenaděláš nic.

A teď kumšt, co ty neumíš a nikdy ho umět nebudeš: za celou redakci se omlouvám za vzniklé chyby - snad nikoho nepoškodily. Ovšem při tak velkém množství dat je jasné, že nám sem-tam něco uteče. Pokusíme se to eliminovat co nejvíc.

Za -Redakční Radu- -SK-

Vánoce na třech kontinentech

Staročeské Vánoce

Češi se v 19. století těšili na příchod Vánoc dlouhé týdny a vůbec jim nevadilo, že peněz je poskrovnu a vánoční dárky, které nadělí Ježíšek, budou nejspíše velmi potřebné věci, které by se tak jako tak musely koupit.

Dříve nebyly Vánoce ani tak o dárcích, jako spíše o vzájemné lásce a přátelství, radosti a pocitu sounáležitosti v rodině, která se sešla ke společným oslavám pod rodným krovem. Několik dnů před Vánoce napekly hospodyně chléb a uložily ho do ošatek. V bohatších domácnostech daly k bochníkům péct také pečlivě upletené, žlutkem potřené a máslem pomaštěné vánočky z bílé mouky, hrozinek a mandlí. O Štědrém dnu od časného rána praskal v peci a kamnech oheň. Připravovala se štědrovečerní večeře. Vařil se hrách, čočka, několik druhů polévek, mezi nimiž nechyběla bramboračka a rybí polévka, pekl se kuba z krup a česneku. Mezitím, co se hospodyně snažila v kuchyni zabavit děti, přinesl v některých krajích hospodář tajně stromeček a ustrojil ho do slavnostního hávu.

Lidé se od rána postili, aby večer uviděli "zlaté prasátko". S přicházejícím soumrakem děti stále častěji vybíhaly ven, pozorovaly nebe a hlídaly, kdy se objeví první hvězdička. S první hvězdou si rodina sedla k slavnostnímu stolu prostřenému bílým ubrusem. Večeři zahajovala společná modlitba, vzpomínka na uplynulý rok a poděkování Bohu za vše dobré, co přinesl, i za to, co vzal. Potom paní domu odebrala z mísy po lžici pro každé z domácích zvířat. Teprve pak si podle vážnosti a stáří nabírali ostatní. Po hrachu se podávaly polévky pro sílu, čočka, aby byly peníze, kuba, masitý pokrm nebo ryba pro radost. Kostí se dávaly na jeden talíř a po večeři je hospodář odnesl ve lněném ubrousku pod jabloň.

Naposledy se na stole objevila vánočka a cukroví. Pila se bílá káva, čaj, nechybělo ani trochu piva, vína nebo hlt pálenky pro dobré zažití. Když zazvonil zvoneček, přinesl hospodář do místnosti stromeček ověšený jablíčky, sušeným ovocem, cukrovím, kostkami cukru zabalenými do barevných papírků, ořechy a řetězy. Na stromečku se zapálily svíčky a všichni zpívali koledy. Ty se pak u stromečku zpívaly každý večer, dokud se neodstrojil a Vánoce neskončily.

Vánoce v Americe

Většina Američanů je věřící. I to je jeden z důvodů, proč je většina obchodů zavřená. Totéž platí pro všechny státní úřady. Mnoho míst je zavřeno dokonce už den předem.

Křesťané zde slaví Vánoce v souladu s kázáním svých kongregací. Kromě přísných náboženských nařízení jsou vánoční zvyky, které jsou praktikovány katolíky i nekatolíky. Tak vznikla celá řada ryze amerických tradic.

V žádném období roku se nenakupuje víc, nežli právě o Vánocích. Obchody zažívají již od Dne díkuvzdání na konci listopadu až do Vánoc skutečné žně. Mnoho věřících si stěžuje, že pravý význam Vánoc je ničen touto komercializací.

Dárky se dávají dětem, členům rodiny, přátelům. Lidem, kteří nám poskytli laskavost, či kolegům ze zaměstnání. Nemusí se vždy jednat o věčný dar. Často lidé pečou sušenky a jimi obdarovávají své blízké či sousedy.

Během tohoto období Američané ukazují svou štedrost lidem, kteří na tom nejsou tak dobře jako oni sami. Posílají peníze do nemocnic, sirotčinců a charit, které pečují o znevýhodněné občany.

Vánoční výzdoba je velice bohatá, v některých případech nemá daleko ke kýči.. Američané, slavící Vánoce, mají stromeček, živý nebo umělý. Zdobí jej drobnými světly a ozdobami - koulemi, řetězy z popcornu atd.

Jméno Santa Claus vzniklo z holandského pojmenování pro svatého Nicholase ==> Sintaklaas. Ačkoli si jej s sebou holandské imigranti přivezli do USA již v 17. století, nebyl dlouhou dobu významnou postavou. Až spisovatel Washington Irving j v roce 1809 zakomponoval do své knihy .Avšak byl stále znám jako svatý Nicholas. Kouřil dýmku, létal ve svém kočáru bez sobů, neměl svůj červený oblek a nebydlel na Severním Pólu. I tak přinášel dětem každý rok dárky. Roku 1863 byl pojmenován Santa Claus. Nezáskal jenom nové jméno, ale i svůj oblek, soby a saně.

V mnoha státech v tomto období sněží, a tak je vánoční večeře podávána uvnitř. Sestává z pečeného krocana, husy, kachny nebo šunky polité brusinkovou omáčkou. Výběr dezertů je mnohem bohatší. Podává se biskupský chlebiček, dýňový koláč, ovocný pudink polívaný brandy, koláčky nadívané kandovaným ovocem aj.

Vzhledem k značné různorodosti jednotlivých států se vánoční tradice velice liší.

Například na Hawaii Vánoce začínají s příjezdem Vánoční lodi, což je loď přivážející obrovský náklad tradičních vánočních pokrmů. Santa Claus sem přijíždí rovněž po vodě ve svém člunu.

V Pensylvánii moravští imigranti tvoří pod vánočním stromkem krajinu nazývanou putz. Němci jsou obdarováni Belsnicklem, který je udeří svým proutkem, pokud se během roku chovali špatně.

Všechn spěch a hon začíná již před Vánoce a obvykle končí těsně před jejich začátkem. Balení dárků, rozesílání vánočních přání, dobová výzdoba či strojení stromku nenechá jediného člena rodiny v klidu.

Vánoce v Anglii

Anglický Ježíšek se jmenuje Father Christmas (Otec Vánoc). Nosí dlouhý oblek červené nebo zelené barvy. O Štědrém večeru chodí dům od domu a rozdává dárky. Děti věší punčochy na krb nebo prázdné povlak y od polštářů na rohy postelí. Ráno se probouzejí a doufají, že právě jim tam zanechal spoustu dárků.

Děti píšou Otcí Vánoc dopisy, které vhodí do krbu. Jedině tak mohou vzlétnout a dostat se až do Severního Pólu, kde jejich přání bude vyslyšeno. Pokud však dopis shoří, musí se napsat znovu.

Ráno 25. prosince rodina společně rozbaluje dárky a poté připravují slavnostní hostinu. Ta bývá podávána přesně v poledne. Stůl, na němž se obědvá, se doslova blýská vším zřídka používaným porcelánem a křišťálovým sklem. Oběd začíná přípitkem a poté symbolickým rozlomením tzv. christmas crackers (jedná se o papírové tuby, v nichž se ukrývá drobný dárek). Oběd se skládá z pečeného krocana s kaštanovou nádivkou se zeleninou a omáčkou. Nabídka dezertů je mnohem pestřejší: švestkový pudink polívaný brandy, sladké koláče nadívané kandovaným ovocem aj.

Poté se všichni členové rodiny odeberou do obývacího pokoje a sledují tradiční vánoční projev královny Alžběty II.

Každá oblast má své specifické symboly, zvyklosti a úkony. To, co by mělo a snad stále je na Vánocích nejkrásnější, je rodina pospolu, v klidu, žádný shon a konzumace vánočních dobrot či sledování zábavných pořadů v televizi.

Školní společný lov 14.11.2008

V pátek 14.11. se uskutečnil školní společný lov organizovaný 4.A. Zahájení proběhlo na prostranství před školou troubením M. Bledého a zpěvem prváků. Po přivítání ředitelem školy a seznámení s průběhem lovu hospodářem ing. Konopíčkem jsme se odebrali do honitby Chlumská hora. Po první leči byla přichystána svačina. Druhá leč byla o něco delší. Po druhé leči byl na řadě dosled raněné zvěře. Na tomto místě je třeba vyzdvihnout práci feny norského losího psa p. Piknera a drsnosrstého jezevčíka p. Konopíka. I díky nim mohl být v posledních 4 letech rekordní výřad - 4 kusy sičí zvěře a 4 kusy černé. Aby byl výčet lovné zvěře kompletní, chyběla jen liška. Škoda! Po slavnostním zakončení se většina účastníků z řad střelců i lovců odebrala na poslední leč do restaurace Zlaté hrábě, kde bylo připraveno občerstvení v podobě polévky a výborného guláše. Připravena byla též hudba - p. Bachman a p. Štědrovský.

Vedoucím lovu byl jmenován Ondřej Fudaly, závodčím Vojtěch Pikner a Jaroslav Noháček. Závěrem bychom rádi poděkovali za pomoc při organizaci zejména pí. Hanušové, p. Jirsovi, p. Konopíkovi. Děkujeme též vedení školy za umožnění akce. Myslíme si, že se lov povedl jak po stránce organizační, tak myslivecké. Z vlastních zkušeností mohu říci, že tolik zvěře tam v posledních letech ještě nebylo. Ke kladnému hodnocení honu je nutno přičíst i práci honců (pí. Hovorková a spol.) I přesto si myslíme, že velkým negativem v letošním i loňském roce je páteční termín. Hodně lidí se totiž honu nezúčastní, nebo odjíždí brzy z poslední leče, a není tak možno učinit zadosť všem mysliveckým tradicím. Do budoucna by tedy p. ředitel měl vzít při výběru termínu tyto skutečnosti v úvahu.

Ondřej Fudaly 4.A

Výsledek „stavění sněhuláků“

I když mělo jít jen o koulování a stavění sněhuláků, stalo se pár úrazů. Došlo ke zlomenině klíční kosti, k silnému otřesu mozku a k několika pohmožděninám.

ANONYM: „Já a ostatní kluci jsme byli za tělocvičnou, když mě chytli, naházali mi sních za bundu a vyváleli mě ve sněhu.

Někdo mě pak kopal do břicha, ale bohužel nevím kdo. Je však možné, že po hlase bych je poznal.“

ANTONÍN PLUCAR, 1.A: „Celou dobu jsem byl v tělocvičně. Když jsem z tělocvičny vyšel, uviděl jsem partu třetáků a čtvrtáků. Slyšel jsem, jak zařvali: „Hele Plucar!“ Vtom se na mě vrhli. Táhli mě za ruce a nohy. Skočili mi na hlavu a dostal jsem pár kopanců. Poté jsem se probral ve vychovatelně. Tam mi dali první pomoc, přijela pro mě sanitka, která mě odvezla do nemocnice v Karlových Varech. V nemocnici jsem byl týden. První den v nemocnici jsem byl na kapačkách, necítil jsem jednu ruku. Teď už je vše v pořádku, ale stále mám něco s rukou.“

TOMÁŠ KOKOŠKA, 1.B: „Sundali mi oblečení kromě kalhot, táhli mě po sněhu a pak mě hodili do kaluže.“

Student prvního ročníku, který má zlomenou klíční kost, se k události vyjádřit nechtěl, a proto tu není jeho popis pondělní koulovačky

-MR-

:STŘED: *PROFIL*

Eva Hovorková

Paní Hovorková je vychovatelkou 2.A a 4.A. Čím v životě prošla? Co má za školu? Jak dlouho zde pracuje?

Kdy jste se narodila a kde jste vyrostla?

V roce 1970, mimo studia v K. Varech bydlím odjakživa ve Žluticích

Vzpomínáte ráda na dětství?

Ano, hodně.

Máte sourozence?

Mám jednu sestru – mladší.

Jaké máte vzdělání?

Nejdříve jsem dělala gympl a potom jsem si dělala nástavbu na pajdě.

Jste vdaná?

Vdaná

Kolik máte dětí? Jak staré?

Jedno, chodí do druháku

Vaše předchozí zaměstnání:

Já jsem pracovala jenom tady, a to ještě poslední rok ekonomky (od roku 1988). Vtipné bylo, že některá děvčata zde na ekonomce byla podobně stará jako já. Často jsme byly stejně staré.

Jak se těšíte na vaší budoucí funkci?

Netěším – když vidím, co se tu děje. Bude to velká zodpovědnost, a to nejen moje, ale i za ostatní vychovatelky. Bude to pro mě hodně velká změna, protože jsem chodila 20 let, mimo pár výjimek, na odpolední, a nyní budu mít pouze ranní a odpoledne volno – to neznám.

Charakteristika

Kraj Oty Pavla. „Nad ostrůvkem u řeky stoupala do výšky stráň, a byla to zvláštní stráň, nebylo v ní žádné kamení, jaké v takové stráni bývá, ale hebký vysoký pažit na plošinkách mezi mohutnými duby, sem se chodila pást zvěř a tudy klusala pít k řece. Byla to vlastně krásná zahrada a nebo také zámecký park ...“ Tak líčí přírodu Křivoklátska spisovatel Ota Pavel v jedné z nejznámějších povídek - Smrt krásných srnců. Křivoklátsko, dnes chráněná krajinná oblast a biosférická rezervace UNESCO, je v porovnání s podobnými krajinami v Evropě zvláštností. Rozkládá se uprostřed Čech a téměř dvě třetiny rozlohy území pokrývají listnaté a smíšené lesy. Dodnes zde zůstalo zachováno více než 1800 druhů cévnatých rostlin, nejméně 52 druhů dřevin, hnízdí zde kolem 120 druhů ptáků a dosud nespočetné množství dalších příslušníků živočišné říše, z nichž je nejméně jeden zařazen do červených seznamů vzácných a ohrožených druhů.

Bohatství a zachovalost celé oblasti je podmíněno mnoha přírodními prvky i historickými souvislostmi. Mezi nejdůležitější patří velká členitost terénu Křivoklátské vrchoviny, pestrá geologická stavba, údolní fenomén řeky Berounky, různorodá orientace stanovišť ke světovým stranám, typy půd, klimatické podmínky i historický vývoj osídlování. Strmé a nepřístupné stráně údolí řeky Berounky jsou kryty přirozenými lesními porosty, místy prostupují skalní výchozy s typickou teplomilnou florou a faunou. Vodní tok vymodeloval za dlouhá tisíciletí v horninovém podkladu hluboké, místy až kaňonovité údolí a přítomnost řeky tu způsobuje teplejší mezoklima. Naproti tomu oboustranné přítoky Berounky vytváří úzce zaříznutá údolí, na jejichž dno jen ztěží pronikají sluneční paprsky, zvláště pak v letních měsících, kdy se uzavírá klenba listnatého lesa. Teplota na dně údolí je po většinu roku velmi nízká, což odpovídá podmínkám podhorských až horských území. Teplotní inverze, pro Křivoklátsko typický jev, je jednou z hlavních příčin vysoké druhové rozmanitosti zdejší přírody.

Základní údaje:

Rozloha: 628 km²

Geografická orientace: 49° 51' - 50° 09' N, 13° 37' - 14° 05' E

Nadmořská výška: 223 m (Berounka - Hýskov) - 616 m (vrch Těchovín)

Vyhlášení: výnosem MK ČSR č.j. 21972/1978

Maloplošná zvláště chráněná území v CHKO:

- 4 národní přírodní rezervace
- 15 přírodních rezervací
- 5 přírodních památek

Dále jsou v působnosti Správy CHKO Křivoklátsko národní přírodní rezervace Chlumská stráň a Pochvalovská stráň a národní přírodní památky Bilichovské údolí, Odlezelské jezero, Cikánský dolík a Vosek.

Fauna

Z brouků jsou nepřehlédnutelné především velké druhy, vázané svým vývojem na staré stromy a trouchnivějící dřevo: roháč obecný (*Lucanus cervus*), roháček (*Aesalus scarabeoides*), tesařík obrovský (*Cerambyx cerdo*) a další tesaříci (*Necydalis ulmi*, *Nivellia sanguinosa*), ale důležité jsou i další druhy

živící se dřevní hmotou v různém stadiu rozkladu nebo houbami, které jsou sice menší velikostí, nikoli však malí významem. K druhům ukazujícím na pralesní charakter porostů patří také kovařík (*Limoniscus violaceus*) vázaný na dutiny stromů nebo chráněný druh páchník hnědý (*Osmoderma eremita*). Pestré spektrum bylin a dřevin poskytuje potravu mnoha fytofágním druhům, především z čeledí mandelinkovitých (*Chrysomelidae*) a nosatcovitých (*Curculionidae*). Svě zástupce ukazující na zachovalost prostředí mají také čeledi krasců (*Buprestidae*), kovaříků (*Elateridae*), majkovitých (*Meloidae*), dravých střevlíkovitých (*Carabidae*, obyvatel bučin *Carabus irregularis*), drabčíchů (*Staphylinidae*) a mnoha dalších.

Ptáci jsou druhově velmi bohatou skupinou obratlovců, v posledním desetiletí bylo na území Křivoklátska zjištěno 120 hnízdících druhů, dalších 40 druhů bylo zaznamenáno na tahu nebo při zimování. Nejvíce zástupců mají v této oblasti tradičně lesní druhy, kvůli kterým je Křivoklátsko vyhlášeno jako Významné ptačí území (Important Bird Area – IBA). V lesích hnízdí pravidelně několik párů čápa černého (*Ciconia nigra*), z dravců potom včelojed lesní (*Pernis apivorus*) a jestřáb lesní (*Accipiter gentilis*) a krahujec obecný (*Accipiter nisus*). Další druhy dravců, například káně lesní (*Buteo buteo*), moták pochop (*Circus aeruginosus*) nebo poštolka obecná (*Falco tinunculus*) využívají spíše otevřenou krajinu. Ze sov je nejčastější puščík obecný (*Strix aluco*) a kalous ušatý (*Asio otus*), můžeme zde však zaslechnout také houkání jak naší nejmenší sovy, kulíška nejmenšího (*Glaucidium passerinum*), tak sovy největší – výra velkého (*Bubo bubo*), který zde hnízdí na prudkých skalnatých srázech. K významným lesním druhům patří také holub doupňák (*Columba oenas*), ze šplhavců potom datel černý (*Dryocopus martius*), strakapoud prostřední (*Dendrocopos medius*), žluna šedá (*Picis canus*) a další.

Z šelem je běžná liška obecná (*Vulpes vulpes*), zachovaly se dobré stavy jezevce lesního (*Meles meles*), kuny skalní (*Martes foina*) a kuny lesní (*Martes martes*). Nepravidelně se zde objevuje vydra říční (*Lutra lutra*). Součástí fauny se však stal i norek americký (*Mustela vison*), který opakovaně unikl z farmového chovu a nyní se rozmnožuje volně v přírodě, kde nemá přirozeného nepřitele. Z velkých šelem byl jen velmi vzácně pozorován rys (*Lynx lynx*).

Drobní savci jsou zastoupeni běžnými druhy hmyzožravců a hlodavců, můžeme tady zastihnout oba druhy našich ježků (*Erinaceus europeus*, *Erinaceus concolor*), rejsce černého (*Neomys anomalus*) a hraboše mokřadního (*Microtus agrestis*). Z dalších hlodavců zde žije plch velký (*Glis glis*) a plšík lískový (*Muscaddinus avellanarius*).

Letouni jsou reprezentováni především lesními druhy netopýrů, např. netopýr stromový (*Nyctalus leisleri*), rezavý (*Nyctalus noctula*), vodní (*Myotis daubentoni*) a netopýr velkouchý, v zimním období byl například zjištěn i netopýr velký (*Myotis myotis*) a netopýr černý (*Barbastella barbastella*).

-JK-

Kino SLŠ oslavilo úspěch

Dnes již pravidelné čtvrtéční kino, které zavedla naše redakce, sklidilo úspěch, a to hned při prvním vysílaném filmu Jana Hřebejka Pelíšky ve čtvrtek 4.12.2008. Na sledování tohoto filmu se sešlo více jak 58 studentů. Studenti, kteří chtějí prosadit film, by měli pravidelně hlasovat v anketách o budoucích vysílaných filmech. Anketa je vyhlášena každých 14 dní na nástěnce vedle bodování a hlasuje se na vychovatelně. První film je vysílán další a druhý film přespříští týden.

-RR-

:STŘED: OFFROAD - Audi Q7 V12 TDI

Audi přivádí technologii TDI k novému vrcholu: model Q7 V12 TDI quattro je nejvýkonnější vznětové SUV na světě. Jeho motor je dalším milníkem v evoluci automobilové techniky. Se zcela nově vyvinutou vstřikovací soustavou common rail poskytuje tento dvanáctiválec o objemu šest litrů mohutný výkon 368 kW (500 k) a točivý moment 1000 N.m. Díky tomu se velké SUV může pochlubit výkonovými parametry sportovního vozu.

První vznětový motor V12 v sériovém automobilu na světě zaručuje špičkovému SUV suverénní a kultivovaný pohon. Audi Q7 s tímto šestilitrem vystřelí z 0 na 100 km/h za 5,5 s, čímž se řadí do první ligy sportovních vozů. Působivému zrychlení učiní stop až elektronický omezovač při rychlosti 250 km/h. Přenos tak mohutné hnací síly na vozovku zajišťuje zesílená šestistupňová samočinná převodovka tiptronic s vysokým komfortem řazení a systém trvalého pohonu všech kol quattro s dynamickým rozdělováním točivého momentu. Za optimálních podmínek je tento poměr nastaven na 40:60 % ve prospěch zadní nápravy.

Ohromující hnací síla je dostupná prakticky v celém rozsahu využitelných otáček, mj. díky přeplňování dvěma turbodmyčadly s proměnnou geometrií lopatek VTG s maximálním plnicím tlakem 2,7 baru. Nejvyšší točivý moment 1000 N.m má řidič k dispozici od 1750 do 3250 min⁻¹. Vysoce kultivovaný běh a účinné spalování zaručuje přímé vstřikování common rail s maximálním vstřikovacím tlakem 2000 barů a osmiotvorovými piezoelektrickými vstřikovači. Díky paketu inovativních technologií se Audi Q7 V12 TDI quattro v průměru spokojí s pouhými 11,3 litru paliva na 100 km. Vzhledem k výkonu motoru to je podivuhodně málo. Šestilitrové TDI tím výrazně překonává veškerou zážehovou konkurenci v segmentu vysokovýkonných SUV.

Technické parametry

palivo: nafta

počet válců: 6

počet ventilů na válec: 4

výkon [kW]: 368

kroučící moment [Nm]: 550

zrychlení 0-100 km/h [s]: 8,5

maximální rychlost [km/h]: 216

počet rychlostí: 6

převodovka: automatická

pcena: 3 000 000 Kč

spotřeba [l/100km]

pohon kol: 4x4

Průměr kol [palce]: 18

Stránka z přírody

Jelen Evropský
Cervus elaphus

Původně byli jeleni zvířaty otevřených plání, stepí a jiných bezlesých prostor. O tom dodnes svědčí jeho anatomie i rozvětvené paroží zcela nevhodné do lesa. Les se pro jeleny stal kdysi v minulosti východiskem z nouze, nejspíše v důsledku jeho lovu.

Jeho současným typickým životním prostředím jsou rozsáhlé lesy s nepřítisť hustým podrostem, zato s dostatkem světlin a pásů křovin v obvodě. K odpočinku vyhledává mlázi a laně rodí mláďata ve skrytu mezi houštinami.

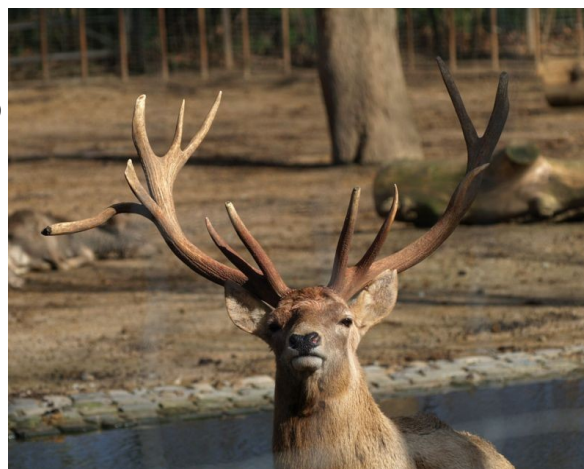
Typickým znakem jelenovitých savců je to, že samcům na hlavě vyrůstají rozvětvené paroží. Tento útvar jim každý rok opadá a znovu dorůstá.

Nepočítáme-li několik izolovaných populací losů, je jelen lesní naším největším volně volně žijícím kopytníkem. Samci jeho karpatského poddruhu chováni v některých oborách dorůstají hmotnosti 200-250 kg a v kohoutku měří plných 140 cm. Laně jsou o něco menší, v dospělosti váží mezi 80 a 140 kg a dosahují výšky od 1 do 1,5 m .

Hladká srst jelena je od jara do léta zbarvena rezavě, pak se od začátku podzimu do konce zimy přebarví do šedohněda. Zimní srst je mnohem hustší než letní. Jelení mláďata - koloušci - mají od stáří osmi či deseti týdnů rezavé zbarvení s bílými skvrnkami. Z koloucha vyroste buď laňka nebo špičák, posléze vidlák . Teprve pak se projeví pohlavní dvojtvárnost.

Parohy jsou mohutné a u starších jelenů silně větvené, počet výsad ale není totožný s věkem. V některých oborách jsou chováni bílí jeleni. Ocas měří 12-15 cm, zadní noha 45-55 cm, ucho 15-18 cm a lebka 31,5-43 cm .

Snadno poznáme trubení jelena v říji - má nejsilnější hlas ze všech našich jelenovitých. Stopy jelení zvěře jsou velké, vpředu zaokrouhlené, paspárky se otisknou jen na měkkém terénu. Trus je válečkovitý, u samce na jednom konci zašpičatělý, na druhém prohloubený, u samic na obou koncích stejný. Zimní trus se skládá z jednotlivých kusů, letní tvoří spojené „balíčky“.

:STŘED: sport karate

Dne 29.11.2008 se konala velká cena města Plzně. Zúčastnilo se 109 závodníků z 18 klubů. Závodilo se na dvou tatami (závodnický ring). Ze závodnických klubů nechyběla Plzeň, Karlovy Vary, Chodov, Sokolov a karate klub MDDM Ostrov. Ostrov tradičně získal 4 medaile. Organizace průběhu karate byla vcelku dobrá, k žádným zraněním nedošlo (až na zlomený nos, naražená žebra, atd.)

Goju-ryu

Základy Goju ryu karate lze vystopovat v umění Naha Te mistra **Kanryo Higaonny**. Kanryo Higaonna se narodil v roce 1853 v rodině nižší šlechty. Toužil studovat v Číně bojové umění Kempo, neměl však dostatek finančních prostředků na cestu. Situace se změnila v okamžiku, kdy byl představen majiteli jedné obchodní lodi, který mu věnoval lodní lístek na lodi, jež zanedlouho přistála v čínském přístavním městě Foochow. V té době to bylo jediné čínské město udržující obchodní styk s Okinawou. Posléze byl představen mistrovi Ryu Ryuko. Kanryo Higaonna prožil ve Foochow šestnáct let studia pod vedením mistra Ryu Ryuko, který se k němu choval jako k vlastnímu synovi. Stal se v regionu dobře známým a uznávaným mistrem bojových umění. Po návratu na Okinawu vyjádřil Kanryo Higaonna svůj vděk vlastníkovu lodi, Yoshimurovi, a začal učit jeho syna bojovému umění, kterému se v Číně naučil. Jelikož se zprávy o jeho mimořádných schopnostech rychle rozšířily, začal brzy učit také členy královské rodiny. Později otevřel své vlastní Dojo. Mistr Kanryo Higaonna byl pověstný zejména neuvěřitelnou rychlostí, silou a energií a jeho umění začalo být známé pod označením Naha Te.

Skutečným zakladatelem Goju Ryu byl mistr **Chojun Miyagi**, osobní žák mistra Kanryo Higaonny. Chojun Miyagi se setkal s Kanryo Higaonnou ve čtrnácti letech. Společně pak zdokonalili umění Naha Te. Strávili společně třináct let až do smrti Kanryo Higaonny v roce 1916. Chojun Miyagi pocházel ze šlechtické rodiny. Vlastnili dvě obchodní lodi, které dovážely z Číny medicínu jak pro vládu, tak pro soukromé osoby. Tentýž rok, ve kterém Kanryo Higaonna zemřel, odjel Chojun Miyagi do čínského Foochow objevovat kořeny Naha Te. Bohužel v té době probíhaly revoluční boje, a tak se vrátil na Okinawu. Byl to člověk silné vůle a dosáhl vynikajících studijních výsledků. Denně trénoval, často v přírodě, v nelibostných podmínkách, a prováděl různá cvičení pro rozvoj svých smyslů. Vytvořil několik kat.

Kromě vlastního tréninku a rozvoje Naha-Te věnoval mistr Chojun Miyagi značnou část svého času propagaci tohoto umění. V roce 1921 uskutečnil pro prince Hirohita, japonského císaře, ukázkou Naha-te v rámci císařovy návštěvy na Okinawě. V roce 1925 předvedl ukázkou pro prince Chichibu. Chojun Miyagi předvídal rozvoj Naha-te nejen v Japonsku, ale také po celém světě. Aktuální otázkou začalo být ve zvýšené míře sjednocení a organizace okinawského karate jakožto kulturního pokladu zachovatelného pro další generace. V roce 1926 založil Chojun Miyagi ve Wakas-Cho spolek pro výzkum karate (the Karate Research Club). Ve výuce přípravných a doplňkových cvičení se vystřídali čtyři instruktoři: Chojun Miyagi, Hanashiro, Motobu and Mabuni. Později, aby rozvinul morální vlastnosti studentů, rozprávěl s nimi Chojun Miyagi také o lidstvu, denním životě, etickém kodexu samuraje. V roce 1927 zhlédl ukázkou kat v podání mistra Chojuna

Miyagiho také mistr Kano Jigoro, zakladatel judo. Důmyslnost a vyspělost technik Naha-Te na něj velmi zapůsobila. Vliv Kana umožnil Chojunu Miyagimu předvést Okinawské karate na hlavních japonských Budo turnajích sponzorovaných vládou. V roce 1930 cvičil Chojun Miyagi na Butoku-kai turnaji a v roce 1932 na Sainei Budo turnaji.

Jakmile se stal Chojun Miyagi stal známým, zvýšil se zájem i o jeho umění. Jeden z jeho zkušených žáků, mistr Shinzato, jednou provedl ukázkou kat na turnaji japonských bojových umění. Následně byl jiným mistrem dotázán na název své školy. Shinzato nedokázal odpovědět. Po návratu na Okinawu o této příhodě hovořili s mistrem Chojunem Miyagim. Chojun Miyagi se rozhodl, že aby mohl dále propagovat své umění a spolupracovat s ostatními školami japonských bojových umění, bylo nutné pro něj vymyslet vhodný název. Umění začalo být známé jako Goju Ryu karate, což podle pravidel tradičního čínského Kempo znamená tvrdý a měkký. Byl tak prvním z různých škol karate, kdo nazval své umění jménem. V roce 1933 bylo Goju Ryu registrováno v Butoku-kai, japonské asociaci bojových umění (Japanese Martial Arts Association).

Během třicátých let Chojun Miyagi rozvíjel a propagoval karate v Japonsku i jinde ve světě. Například v roce 1934 byl pozván Havajskou novinovou společností zavést a zpopularizovat karate na Havaji. V roce 1936 strávil dva měsíce v čínském Shanghai, kde dále studoval čínská bojová umění. V roce 1937 obdržel uznání za katu od Butoku-kai. Mistr Chojun Miyagi rozvíjel Goju Ryu pomocí analýz za použití vědeckých metod. V roce 1940 vytvořil za účelem popularizace karate a zlepšení fyzické zdatnosti mladých lidí katu Gekisai Dai Ichi a Gekisai Dai Ni. Rovněž vytvořil katu Tensho zdůrazňující měkkost stylu na rozdíl od katu Sanchin, zdůrazňující tvrdost stylu.

V důsledku druhé světové války následovalo tragické období čtyřicátých let a v roce 1940 Chojun Miyagi ukončil výuku. Během této doby přišel o syna a zkušeného studenta a trpěl válečným zpusošením a chudobou. Po skončení války se okinawské karate rychle rozšířilo do celého Japonska. Na krátkou dobu vyučoval Chojun Miyagi karate v japonském Kansai. V roce 1946 však začal využívat karate na okinawské policejní akademii a na dvorku svého domu v Tsuboya, kde dnes stále žije jeho syn.

Od samých počátků považoval mistr Chojun Miyagi karate za hodnotný kulturní poklad Okinawy. Celý svůj život věnoval studiu, rozvoji a předání okinawského karate Okinawan karate budoucím generacím a je považován za zakladatele Goju Ryu karate. Během svého života byl Chojun Miyagi znám a uznáván jako jedna z největších autorit karate nejenom všemi na Okinawě, ale také po celém světě.

Chojun Miyagi odvodil jméno Goju Ryu z osmi pravidel tradičního čínského Kempo uvedených v knize Bubishi. Tyto pravidla jsou:

- 1. Mysl je v jednotě s nebem a zemí.**
- 2. Oběhový rytmus těla je podobný cyklu slunce a měsíce.**
- 3. Způsob nadechování a vydechování je tvrdost a měkkost.**
- 4. Jednej v souladu s okamžikem a změnou.**
- 5. Techniky vyplynou, když na ně nemyslíš.**
- 6. Nohy musí postupovat a ustupovat, vzdalovat se a přibližovat.**
- 7. Očím neunikne ani nejmenší změna.**
- 8. Uši dobře naslouchají zvukům ze všech stran.**

Těchto osm pravidel představuje podstatu bojových umění a prvky, které se snažíme tréninkem Goju Ryu karate dosáhnout. Takový trénink vede k znovuobjevení našich instinktů a schopností.

-TF-

ZBRANĚ

Kulobrok/ZOLI CORONA 20M/308Win

Firma **Antonio Zoli** je tradičně známá výrobou kvalitních kombinovaných zbraní od počátku 50. let. Byla prvním italským výrobcem, který zahájil jejich sériovou výrobu. Doposud továrnu opustilo více jak 80.000 kombinovaných zbraní. Nový model kulobrokové kozlice **Corona**, vycházející z více jak padesátileté tradice výroby zbraní představuje současný vrchol v designu, technickém řešení, balistice a řešení bezpečnosti zbraní tohoto typu

Nové kulobroky **Corona** jsou nabízeny ve třech verzích - s klasickým napínáním bicího mechanismu zlomením hlavní, s hřbetním napínáním bicího mechanismu (slouží zároveň jako pojistka) a v provedení **de luxe** se zvířecími motivy

Hlavně kulobroků jsou 60 cm dlouhé, letované stříbrem. Mechanismus dvojitého vedení úderníků prakticky zamezuje jejich případnému zlomení. **Spoušťový mechanismus** je pro snazší údržbu a bezpečné uložení vyjímatelný. Zbraně jsou standartně osazeny dvouspouští s napínáčkem na přední (tj. kulové) spoušti. Napínáček je justačním šroubkem seřiditelný tak, aby vyhovoval individuální potřebě střelce. **Světlovodná muška** usnadňuje přesné zacílení přes volná miřidla. Rybina na hlavňovém svazku je osazena sklopným hledím a uzpůsobena pro originální rychloupínací montáže Zoli. **Pažba** je bavorského typu s lícnicí opatřena speciálním rýhováním a zakončena gumovou nebo plastovou botkou. Verze **de luxe** má pažbou z výběrového dřeva, preciznější rytinou a rýhováním.

Všechny modely kulobroků **Zoli** jsou vybaveny vytahovači, poutky na řemen a gumovou nebo plastovou botkou. V ráži 12 zbraň váží 3,4kg a v ráži 20 3,2kg, celková délka je 104 cm. Zbraně mohou být i v levostranném provedení (pažba) a vybaveny výměnnými brokovými hlavními ráže 20/76 s pevným nebo výměnným zahrdením

-AK-

Intr včera, dnes a zítra - pokračování

Po předání přehledu prohrážek do listopadového čísla jsem si slíbila, že v prosincovém čísle budu chválit, chválit, chválit. Bohužel, sliby chyby. Všichni asi tušíte, že důvodem je pondělí 24.11. Z oficiálně povoleného dobrovolného stavění sněhuláků, o které požádal Jakub Košátka (snad jménem 3.A, nevím) se stalo vše bijící rvačka starších versus 1. ročníky. A následky:

2 vážná zranění, která ošetřující lékař označil jako úmyslné ublížení na zdraví, a proto podal trestní oznámení. Šetřením se zabývá PČR ve Žluticích. Závěry zatím neznáme, právě probíhají výsledky zúčastněných. Věřte mi, že poslední listopadový týden se ponese v sobě hodně dlouho.

A teď se vrátím na začátek mého příspěvku. Řada děvčat a chlapců z vyšších ročníků a najdou se výjimky i v 1. ročnících zaslouží pochvalu a úctu všech vychovatelek. Velice nám v naší práci pomáháte, ale času na vás je málo, ten sebere právě práce s hříšníky. Jste to vy všichni, kteří:

- máte pekné studijní výsledky
- zúčastňujete se sportovních dění
- uklízíte si pokoje
- nic neničíte
- zapojujete se do akcí
- reprezentujete školu (a tím I DM)
- a vaše vystupování na veřejnosti odpovídá úrovni středoškolského studenta.

Držím palce, ať máte hodně sil takový zůstat. A všem přeji jen radost, ať se vám v životě daří.

-Jana Konopíková-

Zaostřeno na jídelnu 3

Tento měsíc se nebudeme jídelnou zabývat tak moc, jako v měsících minulých.

Co studenti mohli zaregistrovat v týdnu 24.11.-30.11. bylo až k neuvěření. Daleko větší porce, mnoho na přidání po večeři, vesměs bohaté snídaně. Jako příklad uvádím čtvrtěční snídani – 2 hřebeny, docela kopec pomazánky, pečiva kolik kdo chtěl a mandarinka. Když studenti přicházeli na snídani, tak se nestačili divit.

I večeře byly o větších porcích či se jako druhá večeře dali na místo jedné, dvě věci (hruška a kiwi).

Myslíme, že snad je posun vpřed. Kdyby měl posun vypadat tak jak vypadal právě v tomto týdnu, myslím, že by většina studentů byla nadšena. Možná se i naši redaktoři v klidu a v pohodě při večeři nají a nebudou neustále poslouchat, jací že jsou studenti nezdvořilí.

Situaci pro Vás budeme samozřejmě i nadále monitorovat. Přáli bychom si, kdyby i další díl mohl být skrze pozitivní.

-SK-

Povídka Na parkovišti

Jindra se po očku zadíval skrz volant na palubní desku, na které svítilo červené světélko, což signalizovalo, že nefunguje dobíjení baterky.

„Co pořád koukáš na tu desku? Hele, co to tam svítí červeně?“ zeptala se Mirka sedící vedle něho.

„Ale je špatná baterka. Budu jí muset nechat dobít. Příště bychom nemuseli naše autíčko nastartovat.“

„To už svítilo včera, když jsme jeli na chatu, že jo?“

„No.“

„A to jsi to nechal jen tak? Co kdybychom auto nenastartovali už dneska!“

„Naštěstí jsme ho nastartovali a jsme už skoro doma.“

„Jak typické! Ty by si byl schopnej jet i na píchlejších kolech.“

„No, tak to jsi přehnal. Radši se dívej, kam to zaparkujeme. Je tu zase plno,“ řekl a rozhlédl se po zaplněném parkovišti.

„Tááhle je místo, i když ne moc velký. Tam bychom mohli zaparkovat, pokud se tam trefíš.“

„To si piš, že jo! Nikde jinde, jak se zdá, není místo.“

Za okamžik zahrnul k onomu volnému místu a zakrátko vjel mezi zaparkované auto a kontejner na odpadky. A hned nato autu ztichl motor.

„Tak a jsme doma. Autíčko má taky už dost. A zaparkoval jsem přesně na centimetry.“

„Jak teď vystoupím? Vždyť nevotevřu dveře. Zaparkoval jsi přímo vedle auta Horáků!“

„Co? To se neprotáhneš?“

„To určitě ne. Jak jsi mohl tak blbě zaparkovat!“

„Ježišmarjá! Tady bylo jediné místo! Zatraceně, já taky nemůžu vylízt!“

„Tak na co čekáš? Vycouvej!“

„Hlavně nedramatizuj situaci. Holt budu muset zaparkovat o dům dál,“ zkonstatoval a otočil klíčkem v zapalování. Motor však nenastartoval. Opět otočil klíčkem, ale se stejným výsledkem.

„Co je? Co se stalo?“ zeptala se nervózně.

„Así ta baterka.“

„No, to je tedy hezký. Že jsi to nechal dojít tak daleko!“

„Bud ráda, že nám kiksla tady před barákem.“

„Jo. Ale udělej něco, a bychom vyjeli vodtadytud!“

„Jak vidíš, dělám, co můžu, ale prostě nemůžu nastartovat. Baterka je k. o.“

„To je blbá situace. Kdybychom si tenkrát pořídili tu garáž, tak se tohle teď nestalo.“

„Co sem taháš teď garáž? Neměli jsme na ní peníze. Sakra!“ vyhrkl ze sebe a znovu pootočil klíčkem. A zase marně.

„Tak a co teď?“ zeptala se.

„No co teď. Prostě vylezeme, kudy to půjde.“

„Jak? Kudy to půjde?“

„Třeba vokýnkem.“

„Okýnkem?“

„Jo. Já lezu!“ řekl rozhodně a stáhl dveřní okénko, načež se jím počal protahovat. A rukama se vzápětí zachytil okraje kontejneru, načež za chvíli stál botami na sedačce a polovinou těla byl venku.

„Hrajeme tady všem našim sousedům divadlo!“ ozvala se našťavaně Mirka, která byla také polovinou těla vylezlá dveřním okénkem.

„Čím déle nám to bude trvat, tím víc si nás lidí všimne!“ zkonstatoval a zadíval se přes střechnu na ní. Krátce na to se ozvaly dvě rány. On se praštil o bok kontejneru a ona o bok auta.

„Zatraceně,“ procedil mezi zuby a vstával ze země.

„Krucinál!“ vyhrkla ona a také vstala.

„A je to. Trochu komplikace, ale zvládli jsme to. Máš při sobě klíče? Já je asi zapomněl na chatě,“ mínil, když vytahoval batohy.

„To si děláš srandu, ne!“ rozkřikla se.

„Proč řveš?“

„Já ti říkala, že jsem je zapomněla v bytě v předsíni!“

Následný vodopád jejích vět začínajících slovem neschopnost moc nevnímal a usilovně začal přemýšlet, jak se co nejrychleji dostat zase zpět na chatu.

- Jan Panýz ext.-

Vánoční Ftíp na konec

V příštím čísle se dočtete (již 27.1.2009)

- CHKO Lužické hory
- Stránka z přírody
- rozhovory s pracovníky školy
- Státní maturity – zhodnocení
- :STŘED: profil

!!!A to vše již 27.1.2009!!!